

DE VOLKSUNIE

ORGAAN VAN DE VOLKSUNIE, VLAAMS NATIONALE PARTIJ

Beheer blad: Kartuizersstraat 58. Brussel.

BIJ HET OVERROMPELEND VOLKSUNIEOFFENSIEF KENT DE C.V.P. "VLAAMSE ZORGEN"

Jawel, eindelijk begint de C.V.P. zich Vlaamse zorgen te maken. De aflevering nummer 11 (18 oktober 1957) van « Ter Inlichting », een publikatie voor de kaderleden van de C.V.P., is volledig aan dit thema gewijd. Het heeft wel lang geduurd, zullen sommigen denken, want in het verleden heeft de C.V.P. nooit blijk gegeven van veel bezorgdheid op Vlaams gebied. In de ondertitel komt echter reeds de aap uit de mouw, want die luidt : « Antwoord op een reeks verwijten tot de C.V.P. gericht ». Het moet wel zijn dat onze argumenten hout snijden en dat de vrees voor de Volksunie in de C.V.P.-rangen groot is, want dit geschrift is in feite tegen ons gericht, zodat het juist zou zijn te spreken van « Volksunie-zorgen » dan van Vlaamse zorgen.

Men maakt ons wel eens het verwijt dat wij steeds de C.V.P. aanvallen. Maar door wie worden wij steeds aangevallen, wie ontkent zelfs ons bestaansrecht door ons als een scheurpartij voor te stellen ? Welke partij heeft zich na de oorlog voorgedaan als « het zwaard en het schild van Vlaanderen » om de stemmen van de vroegere Vlaams Nationale kiezers in de wacht te slepen ? Welke partij heeft na de oorlog op bedrieglijke wijze bij de getroffen en der repressie en hun naastbestaanden de valse hoop gewekt dat zij tegen de repressie gekant was en dit tragisch probleem zou oplossen ? Welke partij behaalt 70 p.c. van haar stemmen in Vlaanderen en vertegenwoordigt de meerderheid van het Vlaamse volk ? Welke partij vraagt dan de verantwoordelijkheid voor de blijvende en grievende achteruitstelling en benadeling van dit volk in de Belgische eenheidsstaat ?

Dat zijn enkele pertinente vragen die voorafgaandelijk moeten gesteld en beantwoord worden om onze houding tegenover de C.V.P. te begrijpen. De C.V.P. staat ons naar het leven en misbruikt het Vlaams motief en het repressiemotief op ergerlijke wijze.

Dat kunnen wij niet dulden, daar moeten wij scherp tegen reageren.

Dit geschrift « Vlaamse zorgen » is in waarheid een schitterend voorbeeld van valse redeneringen, verdraaiing der waarheid, bewust bedrog. Het begint reeds met de eerste zin : « Regelmatig wordt in sommige kringen het Vlaams karakter en de Vlaamse strijdbaarheid van de C.V.P. in twijfel getrokken ». Zo staat het er : « het Vlaams karakter » en de « Vlaamse strijdbaarheid » van de unitaire Belgische C.V.P. ! Wat is dit anders dan bedrog ? De C.V.P. is een Belgische eenheidspartij en wat zouden de Waalse C.V.P.-ers, wat zouden een du Bus de Warnaffe, een Struye, een Pholien, enz... wel denken van dit « Vlaams karakter » en deze « Vlaamse strijdbaarheid » ? De unitaire C.V.P. kan nooit een Vlaams karakter hebben, dat is zonder meer duidelijk. De waarheid is dat de C.V.P. een Janus is met meer dan twee aangezichten : in Vlaanderen voor verzoening en afbouw van de repressie; te Brussel en in Wallonië voor de onverbidde doorvoering van de repressie : « Pas de pitié pour les traitres ». Fosty is ook C.V.P.-er ! In Vlaanderen Vlaamsgezind waar het past, franskiljons waar het past : of zijn misschien mensen als Ancot, Delpont, Schot, Demarneffe, de Schaetzen, Jean Van Houtte, Lefèvre, e.a., allen op C.V.P.-lijsten in Vlaanderen gekozen, geen stinkende franskiljons, fransspreekend en hun kinderen in 't Frans opvoedend ? Is dat ook geen aspekt van de C.V.P., een zeer belangrijk aspekt, want de invloed van deze heerschappij is zeer groot. Hoe rijmt men dit aspekt samen met het zgn. « Vlaams karakter » en die « Vlaamse strijdbaarheid » ?

Even verder eist de opsteller van dit officieel C.V.P.-geschrift voor de C.V.P. de verdienste op voor « al wat in de loop van de jongste tien jaar op Vlaams gebied verwezenlijkt werd ». Spijtig genoeg wordt ons niet meegedeeld waarin deze verwezenlijkingen zoal bestaan. Hebben wij op Vlaams gebied de jongste tien jaar iets anders gekend dan Vlaamse nederlagen, Vlaamse achteruitstelling en vernedering ? Heeft daarin de C.V.P. niet ruim haar aandeel gehad ? De IJzertoren werd opgeblazen en de daders bleven ongestraft. De talenttelling werd vervalst, o.m. te Ronse, maar de daders bleven ongestraft en de vervalste talenttelling werd niet nietig verklaard. De koningskwesitie eindigde als een Vlaamse nederlaag. Vlaanderen bleef als onderontwikkeld land geteisterd door werkloosheid en er werd niets gedaan voor de industrialisering. In het leger ontstonden op Vlaams gebied wanhoeden die voor de oorlog ondenkbaar zouden geweest zijn en ons terugvoerden naar 1914. Wij moesten wachten op de Vlaamse socialist Spinoy vooraleer een schuchtere poging gedaan werd om enige verbetering te brengen. In buitenlandse zaken en buitenlandse verhoudingen als vandaan aangezien en behandeld. Wij moesten wachten op de Vlaamse socialist Fayat vooraleer er op buitenlandse handel verandering kwam. In Kongo werden de taalrechten der Vlamingen met de voeten getreden en een Vlaams magistraat die het aandurfde een vonnis in het Nederlands te vellen werd achteraf door de C.V.P.-minister van Koloniën, Dequae, in de rug geschoten. Wij moesten wachten op de liberale Waal Buissereet vooraleer er komaf gemaakt werd met het erkennen van de taalrechten der Vlamingen in Kongo.

De verdiensten der C.V.P. op Vlaams gebied ? Is het misschien de benoeming van Moens de Fernig tot almachtig commissaris-generaal voor de Wereldtentoonstelling die wij de C.V.P. als Vlaamse verdienste moeten aanrekenen ? Waar zijn de verwezenlijkingen van de C.V.P. op Vlaams gebied ? Er wordt in dit brochure'tje een poging gedaan om een schamele inventaris op te maken onder drie rubrieken : Vlaams-Waalse betrekkingen; Repressie en epuratie; Economische problemen.

Het is echter veelmeer de inventaris van mislukkingen en nederlagen dan van verwezenlijkingen !

VLAAMS-WAALSE BETREKKINGEN

In deze sektor heeft de C.V.P. naar ei-

gen bekentenis NIETS bereikt : er werden vier wetsontwerpen ingediend, maar geen enkel is wet geworden.

Het wetsontwerp Moyersoens tot wijziging van de taalwet van 28-6-1932 bleef steken in de Kamer. Wij hebben uit de pen van Moyersoens zelf vernomen dat hij het « niet dienstig » gevonden had het ter stemming te brengen in de Kamer.

Hier wordt bekend dat de C.V.P. de wet er niet doorgelaten heeft. De schuld wordt zonder blikken of blozen echter in de schoenen geschoven van... de Vlaamse socialist en liberalen. Beweerd wordt dat zij de wet niet zouden willen stemmen hebben. Voorreest : een goedkope beweging, want in de senaat hadden de linkse Vlamingen, alhoewel hun partij in de oppositie stond, de wet gestemd. Aangezien het wetsontwerp in de Kamer niet ter stemming gelegd werd weet men niet wat de linkse Vlamingen zouden gedaan hebben. Vervolgens is het politiek gezien onzin dat een partij die alleen aan het bewind is en de volstrekte meerderheid heeft, aanspraak maakt op de steun van de oppositie om haar politiek te kunnen doorzetten ! Indien de C.V.P. niet kan rekenen op de Waalse C.V.P.-ers om een Vlaams programma te verwezenlijken en beroep meent te moeten doen op de linkse Vlamingen dan is dit een bekentenis van Vlaamse onmacht, het bewijs dat op Vlaams gebied een C.V.P.-meerderheid een ramp is. Dan betekent dit dat alleen van een coalitie-regering in Vlaams opzicht iets te verwachten is.

Ten overstaan van het wetsontwerp Moyersoens als Vlaamse verwezenlijking hebben wij ons reeds uitgesproken in ons artikel tegen Moyersoens in het vorig nummer van ons blad.

Het wetsvoorstel Van Elslande tot oprichting van kultuurraden werd ingediend op 5 mei 1954, na de verkiezingen van 1954, nadat de C.V.P. vier jaar lang aan het bewind geweest was ! Toen de C.V.P. in de oppositie gedreven was diende Van Elslande zijn voorstel in, nadat hij vier jaar had laten voorbijgaan. Schoon komedie !

Het wetsvoorstel van P. W. Segers tot inrichting van een Volkstelling in 1957 en het wetsvoorstel van Van den Daele tot aanpassing van de zetels aan de bevolkingcijfers, dateren alle twee van na de verkiezingen van 1954 : het zijn waarde-loze propagandistische zetten van een partij in de oppositie.

(Lees door op blz. 6.)

HEILIGE VLAM TE BRUSSEL AANGEKOMEN
Toeschouwer : « Mag ik eens even aanroken... dank U ! »

DE UITBUITING VAN DE VLAAMSE BOER HET SCHANDAAL DER STIKSTOFFPRIJZEN

SENATOR MULLIE KAN ALLEEN

NOG ONTSLAG NEMEN

In ons vorig nummer hebben we erop gewezen hoe de Belgische stikstoftrust COBELAZ haar stikstoffen levert in het buitenland, zoals in Pakistan, tegen 240 Fr. jutezakken inbegrepen en hoe ze hier de groothandelprijs op ongeveer 300 Fr. houden terwijl de boer thans ongeveer 330 Fr. moet betalen in de kleinhandel. Wij schreven dat Cobelaz ongeveer 800.000 ton uitvoert en 400.000 ton in het binnenland afzet. De winst in het buitenland moet nog fatsoenlijk zijn want voortdurend wordt de produktie voor de uitvoer nog gevoerd. Onze boeren mogen dan nog van onze achtereenvolgende regeringen vernemen dat ze de produktieprijzen van de landbouwprodukten moeten drukken terwijl diezelfde regeringen, de vorige homogene C.V.P. net zowel als de huidige linkse, niet alleen dulden dat Cobelaz haar stikstof in het binnenland zo duur verkoopt maar ze daarbij zelfs op een schandelijke wijze helpen door de invoer van vreemde stikstoffen, die de prijzen zouden drukken, tot 8.000 ton te beperken. Zowel socialisten als liberalen als C.V.P.-ers spelen onder een hoedje met deze geldmacht om wille van de miljoenenfooiën voor de verkiezingsstrijd die er van afvallen.

De boeren staan praktisch zonder weer tegen dit schandelijk misbruik omdat niet alleen de partijen voor dewelke ze kiezen, liberalen en C.V.P., hen bedriegen maar omdat ook de Boerenbond dit zonder protest verdraagt en meer nog dat zelfs de voorzitter van de Boerenbond, de C.V.P. senator Mullie, zitting heeft in de grote stikstofzaak van Tertre, die van de Cobelaz afhangt.

« HET VOLK » MOET ZWIJGEN !

Enkele maanden terug hebben we senator Mullie voor dit ergerlijk feit ter verantwoording geroepen. De C.V.P.-pers heeft eerst gepoogd dit schandaal dood te zwijgen. Nadat we echter de beschuldiging op een strooibriefje met een oplage van 100.000 exemplaren verspreid hadden en duizenden aanplakbrieven verspreid hadden waarop dezelfde beschuldiging voor kwam, kon het feit niet langer doodgewogen worden. Heeft senator Mullie ons een proces wegens laster en eeroof aangedaan ? Neen ! Hij kon het niet want de feiten waren juist. Hij heeft niet durven antwoorden in zijn eigen boerenorgaan « De Boer » omdat hij schrik had dat bij te velen van zijn eigen aanhangers het vertrouwen zou geschokt worden. Hij heeft de arbeiderskrant laten antwoorden of beter rond de pot laten draaien want « Het Volk » wist niet veel te vertellen tenzij dat senator Mullie in die trust zat om de boerenbelangen te verdedigen. Men moet maar durven ! De boerenbelangen verdedigen zou zijn én door de Boerenbond én door de C.V.P. een actie te laten voeren tegen Cobelaz om de prijzen in ons land op het normale peil te brengen, d.i. 20 p.c. lager, zoals de prijs in het buitenland is !

(Lees door blz. 3.)

HET ZIJN DE LAATSTE DAGEN

om te gaan kijken op het gemeentehuis of uw naam op de kiezerslijsten staat. Voor 20 dezer, dus ten laatste op dinsdag 19 november kunt ge schriftelijk klacht indienen op het gemeentehuis.

Ga even nakijken. Uw stem kan beslissend zijn.

DE PREDIKERS VOOR VOORTZETTING
VAN DE SLAVERNIJ

Een Vlaming is over het algemeen een goede knul, die graag vergeet en vergeeft. Die Lamme Goedzakaraktertrekken bij hem worden dan ook reeds meer dan honderd jaar lang flink uitgebuit. Goed als hij is denkt hij dan ook dat bedriegers zich gemakkelijk bekeren en hij zal zich — zo hij niet gewaarschuwd wordt — nogal eens graag opnieuw door hen laten bedotten. Hij staat zwak tegenover kwade trouw.

Wie « De Standaard » geregeld leest zal gelegenheid te over hebben om de bedenking te uiten dat ze die zwakke zijde van de gewone onnozele flamingant zeer goed kennen en graag ten gronde uitbuiten tot meerder onheil van Vlaanderen. Zulke bedriegers die zich Vlaamsgezind noemen maar zo handelen dat Vlaanderen onnoembare schade lijdt zijn voor ons volk inderdaad gevaarlijker dan de echte vijanden zoals in een oorlog verraders in eigen gelederen steeds gevaarlijker zijn dan tegenstanders.

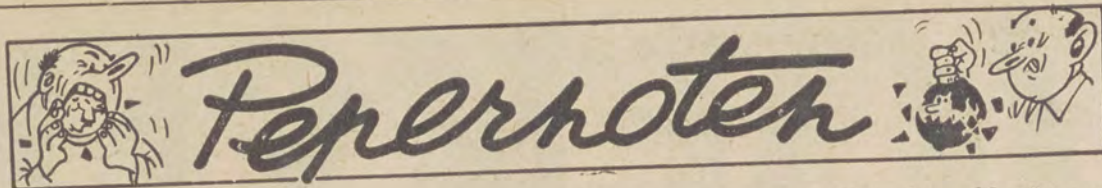
« Wij hebben (voorlopig ?) niets te verwachten van de linkse Vlamingen » luidt een artikel van maandag 11 november in die C.V.P.-krant. « De Standaard » probeert dan de zaken zo voor te stellen alsof ook Liebaert en Lilar « flaminganten » zijn en dat zij toch nog minder doen dan de C.V.P. flaminganten ! Alsof niet iedereen die de politiek enigszins volgt weet dat de liberale « Vlamingen » Liebaert en Lilar even franssprekend en franskiljon zijn als de C.V.P. voorzitter Theo Lefèvre. Het zijn alle drie bitter weinig interessante figuren. Lilar houdt thans de gevangenspoorten gesloten. En zijn enige verontschuldiging is dat hij nooit zo schoelie geweest is als de C.V.P. lijstadvocater te Brussel, Struyé, die 102 mensen liet neerknallen of de C.V.P. beul Moreau de Melen, die een andere reeks liet afmaken enkele dagen voor de verkiezingen op wat voorkeurstemmen te ronselen bij het Waals verzetsjanhagel. Zijn humanisme blijkt echter thans even grote leugen als de voorgewende kristelijke beginselen bij de C.V.P.

De indruk willen wekken dat de C.V.P. thans geleerd is en werkelijk een Vlaamse politiek wil volgen is misdadig bedrog. Dat is een tactiek die meer dan honderd jaar oud is. Reeds vorige eeuw speelden C.V.P. en liberalen beurtelings die rol van flamingantenbedrieger. Zij hùsten de flaminganten op tegen de bestaande regering van de tegenpartij en beloofden hen gouden bergen. Eens de verkiezingen voorbij en aan het bewind werd vanzelfsprekend met dat onnozel flamingantisch kiesvee geen rekening meer gehouden. Het spelletje zou duren tot na 1918 toen de frontiers er een einde aan stelden. Toen gingen de ogen open en geraakten de kleurpartijen eindelijk in diskrediet. Toen ook kwamen vrij spoedig de resultaten.

DE MISDAAD NORMAAL TE ZIJN

Ondanks de grote C.V.P. flaminganten De Vleeschauwer, De Bruyne en Dries De Quae is er in Kongo nog geen greintje recht gekomen voor de Vlamingen. In die tijd was er nog geen sprake « van de doorbraak van de Vlaamse Beweging in de C.V.P. ». De Volksunie bestond toen nog niet !

Thans heeft Dr. Wilfried De Pauw, een jonge hoogleraar aan de Kongolese rijksuniversiteit een bom doen ontploffen door de mening voorop te zetten dat het Nederlands in Kongo dezelfde plaats

moest innemen als het Frans. Van een « uitdaging » gesproken zoals de Fransstaligen ginder zeggen ! Inderdaad een echte misdaad tegen de geest. En niet alleen de linkse Franstalige kranten gaan heftig te keer tegen deze jonge onverlaat, ook de C.V.P. krant « La Libre Belgique » geeft katoen. Zoals men ziet wordt het nieuw Vlaams program van de C.V.P. voor de toekomstige regering al flink verdedigd door haar voornaamste krant ! Met de domme maar zeer heftige reactie van de Franstaligen lijkt ons voor de kleurpartijen flaminganten een compromis met een paar kleine verbeteringen al heel wat ! Dat zou nu eens werkelijk realistische politiek zijn ! Een prachtige gelegenheid ook om te tonen dat zij geen « ekstremisten » zijn zoals de Vlaams Nationalisten (sorry « scheurmakers » bedoelen we) die het aandurven een onmiddellijke stopzetting van het Kongolees schandaal te eisen. Laten we opnieuw Dries Dequae aan het bewind brengen. Hij zou dan Dr. De Pauw kunnen afkeuren voor zijn oneerbiedigheid. Het moet niet altijd rechter Grootaert zijn !

WIJ GROETEN ONZE KOLLEGA'S

Prof. Dr. De Pauw zette zijn ongehoorde idee van Belgische rassen- en taalgelijkheid uiteen op de tweede lustromviering van de Vlaamse Vriendenkring van Elisabethstad. Deze kring nu verzorgde tot hertoe geregeld Nederlandstalige uitzendingen voor de Kongolese radio van de U.F.A.C. Wegens hun « revolutionnaire » gedachten zullen zij het thans zonder radio moeten stellen want thans wil de Kongolese Boon hen niet meer horen. We kunnen het niet laten aan deze onverlaten onze simpatie te betuigen van uit onze ghetto in het moederland. Is het een zonde in Kongo te betogen tegen de ongelijkheid tussen het Nederlands en het Frans, in ons land is het zonde te bewijzen dat de Vlaamse bediende, landbouwer, arbeider en middenstander achtergesteld wordt. Deze wezenlijke waarheden mogen niet gezegd worden oordelen de drie kleurpartijen die de Vlamingen met behulp van een meerderheid Vlaamse « évolués » er onderhouden. Dus leve de Belgische democratie en leve de kleurpartijenflaminganten zonder welke onnozelaars die toestanden onmogelijk waren. Waar ligt de grens tussen misdadige nalatigheid en verraad ?

HET WORDT ERG

« De Standaard » is ten einde raad. Na hun Lindemansen en Moyersoens laten ze thans ongenoemde brieven schrijvers aan het woord om het Vlaams Nationalisme, waarvan « De Standaard » gedeeltelijk het program overgenomen heeft, te bekladden. Ook wij « Standaard » hebben veel genoeg aan het proza van dat kieken uit Berchem beleeft ! Met zulke argumenten de Volksunie bevechten is haar nog een groter sukses verzekeren ! En of het Vlaams Nationalisme een eigen inhoud heeft dat het duidelijk van rood, blauw en geel onderscheidt (zie onze beginselen en program maar eens even na) ! Bij gelegenheid zou « De Standaard » echter best eens de inhoud van de eigen partij onderzoeken. Er zitten blauwen in met een kristelijk tintje en roden met datzelfde tintje. En eens dat de Volksunie een reeks zetels heeft komt er nog een derde groep bij, C.V.P.-Nationalisten. De C.V.P. neemt immers alle gedachten over

die bijval kennen. Met eigen ideeën zoeken maken ze zich niet al te moe. Ze schijnen daar werkelijk te denken dat het volstaat over de dwaalleer van het liberalisme en van de klassenstrijd een klerikaal sausje te gieten omdat ze lekker zouden smaken. Zij vergeten dat bij hun kiezers de liberale en socialistische ondersmaak van het programmatisch onding zuur oprijst !

De reactie van « De Standaard »-lezers was thans zo krachtig dat er een antwoord moest opgenomen worden. Het spuwde ook de spuigaten uit !

HET AANTAL ONNOZELE HALZEN
NEEMT STERK AF !

« De Standaard » tracht vruchteloos te bewijzen dat de C.V.P. zoveel meer deed op Vlaams gebied als de linksen. Op andere gebieden kan ze iets beter zijn, op Vlaams gebied is ze wat resultaten betreft even slecht. Ze zeggen dan ook nooit welke resultaten ze bereikt hebben omdat er geen zijn. Tenzij zij haar tijdbom voor de Expo '58, Moens de Fernig, nog door hen aangesteld, als een Vlaamse verwezenlijking wil doen doorgaan. Het enige wat zij meer doen op Vlaams gebied als de linksen is beloven. De linksen laten zich niet doorgaan als een partij van Vlaamsgezinden. Zij zullen daardoor ook alle nadeel bij volgende verkiezingen ondervinden. Geen enkele Vlaamsgezinde is zo gek links te kiezen. De C.V.P. wil echter de naam hebben Vlaamsgezind te zijn en zij handelt daar niet naar. Vandaar dat de woede van de Vlaamsgezinden zich begrijpelijk keert tegen degenen, die hen bedriegen.

Vandaar ook dat eerlijke Vlaamsgezind-Limburg, en Mr. Michiel van de Kerckden als Roppe, thans gouverneur van hove, thans referendaris bij een handelsrechtbank, ontslag genomen hebben uit hun functies bij de C.V.P. Zelf een Verroken wilde de partij verlaten en stelde zijn kandidatuur als opvolger van Paul De Rycke voor de kulturele dienst van Oost-Vlaanderen. Men gaf hem echter geen voldoening. Waarom ook ? Had minister Moyersoens, die thans — inwendig grinnikend om die goede zet — de flamingantische onnozelaars gaat spreken over de Vlaamse doorbraak in hem een doordrijvend tegenspeler toen hij de vervalsers van de talentelling te Ronse met rust liet ? Schade berokkent Jantje dus niet aan de franskiljons en om onze doorbrave flaminganten aan het lijntje te houden kan hij nog een rol vervullen. Zulke mensen heeft de C.V.P. nodig om door schijn haar schandelijk bedrog te dekken.

DE POLDERBIZON
LAAT BRUSSEL NIET LOS

De heer Emet van Cauwelaert met een Scrutator, een van de weinige Vlaamse aagtoaschrijvers die nog een zeystandige nouamg durft aannemen heeft in « Het Volk » een paar artikels geschreven tegen Brussel als Europese noojastad en art om Vlaamse motieven. Dit is aan een gelegenheid voor Kop Van Eynde om een hartstochtelijke ontboezeming te nouden voor zijn geteijde Franssprekende vrienden. Hij geeft de volle maat van zijn onnozelheid aoor er de oude Vlaamse strijdleus voor « Belgiekske nikske » bij te sleuren. Nochtans kunnen de Marxisten daar niets tegen hebben, alleen omdat zij steeds de mannen waren van het gebroken « Belgisch » geweer maar ook omdat de Marxisten traditioeneel tegen elk vaderland gekant waren vermits voor hen de internationale binding van de arbeidende klasse, waarvan zij zich trachten te bedienen, overweegt op de nationale binding van de verscheidene volksgroepen. Kop Van Eynde moet echter zwijgen omdat zijn principe « Voor Vlaanderen nikske » heel wat erger is. Hij en zijn Vlaamse partijgenoten zijn samen met het A.C.V. de grote schuldigen voor het gebrek aan Vlaamse industrie met zijn gevolg van werkloosheid en mobiliteit. De man begrijpt klaarblijkelijk niet dat de Waalse en Brusselse socialisten onnozelaars van zijn kaliber en van dat van Van Acker nodig hebben om de voorrechten van de Waalse en Brusselse arbeiders en de achteruitstelling van de Vlaamse in stand te houden.

Dat vraagstuk is voor ons van groter belang dan dat van Brussel als hoofdzetel. Niet dat wij van dit laatste zo een schrik hebben. Het Frans als internationale taal verdwijnt meer en meer en die Brusselse hoofdzetel zou mettertijd hoofdzakelijk Engels- en Duitssprekend tellen. Brussel is echter altijd zo sektair geweest dat wij ook geen behoefte voelen om voor hen de kastanjes uit het vuur te halen. Wij vinden het interessanter de strijd voor de industrialisatie van Vlaanderen te voeren. Dat is dringender !

MANNEN EN VROUWEN
INDIEN OOK UWE LEUZE IS

« VLAANDEREN EERST ! »

DAN IS UW PLAATS IN DE RANGEN VAN

« DE VOLKSUNIE »

De "Pro-Nederlandse" stemming in de Provincieraad van Katanga.

ALLEEN HOGERE

GEESTELIJKHEID STEMTE TEGEN

De drie systemen van minister Buisseret (zie vorig artikel) werden aan de adviesraad van de Katanga-provincie niet eens ter stemming gelegd.

De vraag die aan de raad klaar en duidelijk werd gesteld was: Welke taal dient aangenomen als tweede verplichte taal in het middelbaar onderwijs voor inlanders. Het was maar best dat ieder ander voorstel achterwege bleef; de eerste nationale taal die voorop werd gesteld is immers Frans; dat weet iedereen.

Welnu, en dit voor de eerste maal, werd in een provincieraad voor advies, met 33 stemmen op 36 de wens uitgebracht het Nederlands als verplichte tweede taal te zien voorgeschreven worden op het programma van het middelbaar onderwijs voor inlanders. Deze uitslag, vergeleken met de stemmingen in de andere adviesraden, is een triomf voor de Vlaamse kolonials!

Dat er in 1957, in een provincie van onze Belgische kolonie, met 33 stemmen op 36 het Nederlands, de taal der meerderheid in het moederland en de taal der meerderheid der Belgische kolonials, en missionarissen de tweede plaats krijgt en het wijnt op Engels, is misschien van het moederland uit bekeken niet zoveel zaak! Toch is het een mooie uitslag.

Hoe werd er gestemd?

Er waren 36 aanwezigen en op die 36 stemden 33 voor het Nederlands, 2 hebben zich onthouden en één stemde tegen!

Onder de onthouders vinden we de naam van een zekere heer Rousseau, voorzitter van de liga voor de verdediging van het officieel onderwijs en vrijmetselaar van de plaatselijke loge. Eerst sprak hij tegen de aanneming van het Nederlands en hij eindigde met zich te onthouden.

En de enige tegenstemmer?

De zeer beroemde Mgr. de Hemptinne, bisschop van E'Stad en Katanga. Hij is familie van de Gentse franskiljons de Hemptinne die dank zij enkele gegeven kruimels van de miljoenen gewonnen op de rug van de Vlaamse arbeiders, het bestuur in handen hebben gekregen van ettelijke « Katolieke goede werken » in het Gentse.

De verontwaardiging over de antivlaamse houding van deze Monseigneur was onder de katolieke Vlaamse kolonials zo groot, dat menig missionaris, zelf goed gezind, bij zijn vraag om steun de deur werd gewezen!

Toch werd deze Mgr. gefeliciteerd om zijn tenslotte antibelgische houding en stemming n.l. door het rabaatste antivlaamse blad van Kongo « L'Echo du Katanga » het lijfblad der mijnkapitalisten. Volgens deze krant is Mgr. de enige die verheft gezien en de enige juiste politieke taalformule voorstond; n.l. Frans en een inlandse taal als tweede verplichte taal!

't Is werkelijk ontroerend hoe de mijnuitbaters en uitbuiters (diamant voor Engelen en Uranium voor Amerika) plots zo bezorgd zijn om de taal der inlanders! In de grond zijn ze er vast van overtuigd dat er nog vele jaren zullen voorbijgaan eer er één inlandse eenheidstaal is gevormd. Intussen hebben ze het Nederlands kunnen uitschakelen en bestaat er 'n kans dat het Engels als tweede taal wordt verkozen, wat ten slotte ook in hun kraam te pas komt!

Waar komt nu die voor het Nederlands zo gunstige stemming in de Katanga provincie vandaan?

Katanga heeft een gouverneur die bekend staat als een gematigd Vlaamsgezind man (als radikaal Vlaamsgezind gekend zou hij nooit gouverneur zijn geworden) terwijl de andere provincieën door Waalse of franskiljonse gouverneurs worden bestuurd. Zo bijv. de Oostprovincie, hoofdplaats Stan, die het moet stellen met een zekere Schöller, Antwerps franskiljon die het cinisme zo ver dreef, te verklaren dat « hoewel de radiozender van Stan niet in het Nederland zou uitzenden, hij toch op de medewerking van alle Vlamingen beroep deed »!

Al de leden van de provincieraden, zo blanken als Kongolezen hebben maar een zaak op het oog: hun baantje en bevoorring! Daarom, en dit is begrijpelijk, moet met de houding en de mening van meneer de gouverneur altijd rekening worden gehouden. Dat hebben enkele Walen uit de Katanga niet vergeten toen ze voor het Nederlands stemden! Ze hebben het er ook kunnen voor doen! Na de uitslag van de stemming werden ze door « L'Echo du Katanga » en « L'Essor du Congo » de huid vol gescholden! Deze Waalse heren hebben zich dan verdedigd met te zeggen dat hun houding een echt Belgische was en ze niet konden aannemen dat hun Vlaamse kollega's ambtenaren, door hun stemming tegen het Nederlands, zich beledigd zouden hebben gevoeld. « Une fois n'est pas coutume!! ».

OOK IN KATANGA INCIDENTEN

OM DE LEEUWENVLAG!

Te Jadotstad hebben de broeders Salesianen een technische school ingericht voor de inlanders en uit hun reeds zeer groot aantal leerlingen werd een muziek-korps opgericht. Iedere fanfare die zich eerbiedigt heeft een vlag, zo kregen de zwarte leerlingen van de technische school een leeuwenvlag: de zwarte leeuw (van Katanga) op gouden veld!

Op 11 juli werd door inlandse renners een fietskoers verreden en deze fanfare luisterde de feestelijkheden in het stadion op! Daarbij leeuwenwimpels aan de instrumenten en dito wimpels aan de landsknechtentrommels! De jongens brachten het er zeer goed van af, — maar hadden gerekend zonder de waard, n.l. de niet fanatieke, niet sektaire en niet bekrompen Waalse en Brusselse « heren » die geweldig aanstoot hadden gevonden aan dit vlaggevoertoon! Klacht bij de geestelijke overheid werd ingediend en de klacht werd aanvaard. De fanfare der Wasimbas (kleine leeuwjes) mag nog spelen, maar zonder vlag, zonder wimpels en zonder trommels! De broeder dirigent ontsnapte op het nippertje aan verplaatsing!

DE PROVINCIERAAD VAN LEO SLUIT

DE REEKS DER STEMMINGEN

« Een sombere dag voor de Belgisch-Kongolese samenwerking » schreef het Vlaamse weekblad « De Week » het enige weekblad in Kongo dat in het Nederlands verscheijnt.

De totale nederlaag der Vlamingen bij de stemming in de provincieraad van de provincie Leopoldstad, heeft een domper gezet op de feeststemming die volgde op de stemming in Katanga.

Het Schandaal der Stikstofprijzen

Senator Mullie kan alleen nog ontslag nemen!

Daarvan geen spoor. Integendeel maakt die trust goede winsten en over het algemeen wordt 5 p.c. van die winst gedeeld door de leden van de beheerraad. Is dit ook voor senator Mullie het geval? We zullen binnen kort zijn winst eens uitzekken. De boer die nog zal geloven dat zijn belangen op die wijze « gediend » worden zal van voor het jaar nul moeten zijn! En zo dit het opzet is waarom verdedigt senator Mullie zich niet in « De Boer ». De lezers van dat blad zijn bereid veel te slikken. Maar klaarblijkelijk is Mullie zeker dat dit dan toch de maat zou doen overlopen!

« Het Volk » zou echter moeten zwijgen want zij heeft zelf aan de beschuldiging meegelopen en slechts achteraf als men haar opmerkzaam maakte op de gevolgen ervan, heeft ze ingebonden.

Inderdaad werd op de Middenraadsvergadering te Hasselt van het A.C.W., waarvan « Het Volk » verslag gaf op 11 september 1956 de houding van de geldmuur aangeklaagd die belette dat er in Limburg stikstoffabrieken zouden komen. Nieuwe stikstoffabrieken in Limburg zou waarschijnlijk mededinging in eigen land en daling van de stikstofprijzen voor gevolg gehad hebben. Niet de belangen van Limburg en van onze Vlaamse boeren hebben toen doorgewogen maar wel de belangen van die enkele kapitalisten waarbij senator Mullie als goed betaalde dekking dient.

HEBBERN PROF. DE JONGHE EN DE LIMBURGSE EKONOMISCHE RAAD ONGELIJK?

De beschuldigingen die door Prof. De Jonghe te Hasselt tegen de geldmuur van de Cobelaz geuit werden hadden de goedkeuring van het « Het Volk ». Prof. De Jonghe van de Katholieke Universiteit te Leuven heeft zijn beschuldigingen nooit ingetrokken. Dus hij handhaaft ze! Desondanks speelt senator Mullie verder het mislijk spel van deze Waalse trust. En onze boeren betalen het gelag: 60 Fr. per 100 Kg. wat voor 400.000 ton 240 miljoen uitmaakt!!!

De drie voorstellen Buisseret werden eenvoudig verworpen, lijk het reeds in vier van de vijf provincieraden was gebeurd. De volgende wens werd aangenomen: Frans als voertaal van het onderwijs, met vrije keus tussen Engels en Nederlands! De stemming voor dit antivlaams en antibelgisch voorstel was éénparig, op één onthouding na!

De onthouding kwam van de neger Pinzi, die vond dat de wens nog te gunstig was voor het Nederlands. Hij wenste als tweede verplichte taal het Engels!

Dat was tenslotte nog zijn recht, maar dit individu liet zich gedurende de bespreking nog ontvallen « wie niet bereid is in Kongo Frans te spreken, kan er buiten blijven »! Provinciegouverneur Babilion zette hem op zijn plaats met te verklaren dat Vlamingen en Walen Kongo groot hadden gemaakt en de inlanders vooralsnog geen van beiden konden missen! Niettemin stemde Babilion voor de vrije keus tussen Nederlands en... Engels!

Ook hier hadden we de Nederlandsminachtende Monseigneur n.l. Mgr. Jacques! Zijn houding zal de 80 p.c. Vlaamse missionarissen die onder zijn jurisdictie werken, hun gezondheid en soms hun leven voor de beschaving hebben gegeven zeker veel genoeg hebben gedaan!

Moest nu de Belgische regering zich laten leiden door deze antivlaamse stemmingen, en in het middelbaar onderwijs in onze Belgische kolonie, wettelijk de vrije keuze laten tussen Engels en Nederlands, dan verdwijnt het Nederlands totaal uit het onderwijs en het openbaar leven! De Kongolezen, opgeruid door de Nederlandsonkundige Walen en Brusselaars en opkijkend naar de antivlaamse houding der hogere geestelijkheid, zullen het Engels verkiezen. Dan blijft aan de Vlaamse ouders in Kongo maar één oplossing meer over n.l. aan hun kinderen een ééntalig Franse opleiding te geven! De Vlaamse ouders in het moederland, meestal ouders van grote gezinnen, kunnen dan hun maatregelen treffen indien ze vermoeden dat hun kinderen in Kongo een bestaan zullen moeten vinden. Ook zij kunnen dan naar ééntalig Franse scholen gaan.

Maar... zover zijn we nog niet!!

(Enkele brieven en commentaar op brieven in volgend nummer.)

Wanneer Prof. De Jonghe de houding van de Waalse geldmuur aankloeg stond hij niet alleen. De studiediensten van de Limburgse Economische Raad waren immers een « Memorandum van de Limburgse Economische Raad over het Steenkolen-vraagstuk en de Oprichting van Kolonieverwerkende Bedrijven » aan het opstellen dat op 26 oktober 1956 verscheen. Daarin heet het (blz. 10):

« Het gas van een Kempisch cokesfabriek zou eveneens geheel of gedeeltelijk kunnen geleverd worden als grondstof voor een op te richten stikstofbindingsbedrijf. Laten wij de hypothese onderzoeken dat er dagelijks ongeveer 400.000 m³ cokesgas ter beschikking van de stikstofproductie zou gesteld worden.

De installatie, welke vereist is voor de verwerking van zulk een hoeveelheid gas zou ongeveer 1,2 miljard investeringen vergen. Dagelijks zou rond de 250 ton stikstof geproduceerd worden, hetzij ongeveer 90.000 ton per jaar. Indien deze hoeveelheid stikstof gebonden tot nitraat of sulfaat aan de huidige wereldprijzen op de buitenlandse markten kan afgezet worden, zou in ieder geval aan het geïnvesteerd kapitaal, na aftrek van alle kosten, een voldoende rendement verzekerd worden dat ruim de gewone rentevoet overschrijdt, terwijl het werkdag gas aan de cokesfabriek betaald wordt tegen ca. 0,90 Fr/m³.

Men weet wat er gebeurd is. Een Commissie aangesteld door de geldmachten moest onderzoeken of er plaats was voor een stikstoffabriek in Limburg. Haar besluiten waren negatief. Er zou te veel kapitaal mee gemoeid worden en er zou geen afzet zijn. Enkele maanden nadien belegde die diegenen 1,5 miljard in Wallonië voor verdere uitbouw van de stikstoffabrieken aldaar! Het voordeel van de grondstof ter plaatse werd prijsgegeven! In Limburg mag geen stikstoffabriek komen want die zou misschien niet meespelen met Cobelaz en zo door concurrentie de prijzen in het binnenland doen zakken.

Van belang is het dat de Limburgse Economische Raad nog een flinke winst voorziet voor een stikstoffabriek met een capaciteit van 90.000 ton die zou verkopen tegen de wereldprijs! De Cobelazgroep produceert 1.200.000.000 ton of meer dan 13 maal zo veel en toch verkoopt ze in het binnenland nog 20 p. c. hoger dan de wereldprijs.

MULLIE MOET ONTSLAG NEMEN

Ons besluit moge kort zijn.

Men kan geen twee heren dienen: de boeren en de geldmachten, die de boeren uitbuiten.

Mullie kan in die beheerraad geen werkelijke invloed ten goede uitoefenen en zeker de prijzen niet doen dalen zoals « De Nieuwe Gids » durfde te schrijven want gedurende de laatste maanden is de prijs reeds tweemaal gestegen en een nieuw verzoek tot prijsverhoging is aangehangig! Een eerlijk man kan in zulke omstandigheden slechts ontslag nemen uit die beheerraad en die stevige bijverdienste laten vallen. Eens een vrij man kan hij dan een aktie beginnen in Boerenbond en C.V.P. voor de uitvoering van het programma, dat ze van ons overgenomen hebben, n.l. 20 p.c. vermindering op de stikstofprijzen.

Het gaat in geen geval op te schrijven zoals sommige C.V.P.-kranten doen dat men die oude man niet mag aanvallen omdat hij veel goed voor de boeren gedaan heeft. Over het goede dat hij gedaan heeft hebben we het nu niet, gesteld dat dit zelfs juist zou zijn.

Wat de boeren thans nodig hebben is niet mensen die ooit goed gedaan hebben en hen thans helpen uitbuiten maar mensen die hen thans in hun grote nood helpen en voorgaan. De houding van senator Mullie is beneden alle kritiek. Wil hij blijven geld verdienen in die stikstofzaken ons goed maar dat hij dan onmiddellijk zijn ontslag indient als voorzitter van de Boerenbond en als C.V.P.-senator. Want van zulke verdedigers van de boeren, verlos ons Heer!

Wij hopen dat « Het Volk » de moed zal opbrengen haar stellingen te verdedigen, zo niet kunnen we besluiten dat na hun schijnverdediging zij de juistheid van onze stellingen erkent. Wij zullen thans de boeren op de ruimste schaal voorlichten zodat elke boer zijn uitbuiters zal leren kennen.

POLITIEDRAMA TE GENT

Een oproep tot getuigen werd uitgegaan

Mr. Fr. VAN DER ELST

De Politieke Partijen en de Vlaamse Beweging

Weerlegging van enkele opwerpingen

Er wordt mij opgeworpen dat wij, Vlaams Nationalisten, de eenheid der vlaamsgezinden zouden verscheurd hebben. Ik moet bekennen dat ik niet goed begrijp. Niet wij, zou ik menen, maar de Belgische staatspartijen hebben de vlaamsgezinden verdeeld en verscheurd. Aanvankelijk waren de vlaamsgezinden één : zij waren in de eerste plaats vlaamsgezinden.

Doch zij hebben zich de tegenstelling vrijzinnigen-klerikalen laten opdringen : zij hebben de Belgische partijindeling aanvaard en daardoor hebben zij in feite hun vlaamsgezindheid ondergeschikt gemaakt aan een vrijzinnige of klerikale overtuiging, die in feite niets te maken had met de Vlaamse kwestie, al hebben zij het zich wellicht anders voorgesteld en bvb. van het liberalisme de oplossing van het Vlaamse vraagstuk verhoopt.

Men roept steeds weer om de eenheid der vlaamsgezinden. Het is toch duidelijk zou ik menen dat deze eenheid onmogelijk kan tot stand komen in de schoot van de C.V.P. of van de B.S.P. of van de liberale partij. Deze eenheid zou — theoretisch — alleen kunnen tot stand komen in een Vlaamse partij, die de tegenstelling links-rechts of beter vrijzinnig-klerikaal opheft om in de eerste plaats Vlaams te zijn.

Wij maken ons geen illusies in dit opzicht en zullen zelfs niet zo ver gaan het monopolie der vlaamsgezindheid op te eisen.

Dat men echter ophoude te zeuren over « eenheid » in dubbelzinnige bewoordingen.

Iets anders is samenwerking der vlaamsgezinden. Wij hebben geen bezwaren tegen dergelijke samenwerking, maar wij stellen nuchter vast dat wij, als Vlaams Nationale partij, zorgvuldig geweerd worden bij ieder initiatief in deze richting. Waarom ? Is het omdat men onze onvoorwaardelijke en oprechte vlaamsgezindheid als hinderlijk beschouwt ? Laat mij toe te zeggen dat het verkeerd zou zijn grote verwachtingen te bouwen op deze samenwerking : deze samenwerking is steeds ondergeschikt aan het partijbelang. Men scheidt verwarring wanneer men bvb. spreekt van een « driepartijenakkoord », want het zijn steeds individuele vlaamsgezinden uit de partijen, maar nooit de par-

tijen zelf die samenwerken. In het verleden hebben wij gezien wat dergelijke samenwerking vermocht op te leveren : een Nolfbarak, die een bespotting was van de verzuchting naar een Vlaams Hogeschool. Wat deze samenwerking niet vermocht dat vermocht het strijdbare Vlaams Nationalisme : de Vlaamse Hogeschool kwam er na de Bormsverkiezing ! In de naoorlogse periode kwam men zelfs tot geen samenwerking meer, want een schuchtere poging in die richting werd door de partijbonzen in de kiem gesmoord.

Men zegt mij dat ik niet voldoende rekening gehouden heb met de tegenstelling links-rechts in ons land, die ons politiek leven kenmerkt.

Ik erken deze tegenstelling als een historisch gegroeid feit, maar ik weiger mij deze tegenstelling als essentieel te laten opdringen, als belangrijker dan het Vlaamse volksbelang.

Deze tegenstelling is historisch te verklaren : in de Oostenrijkse tijd reeds ontstond er bij een gedeelte der bevolking een reactie tegen het klerikale regime en zijn uitwassen. Deze tegenstelling heeft in de XIXe eeuw zijn uitdrukking gevonden op partijpolitiek vlak in de liberale of vrijzinnige en de katholieke of klerikale partij.

Deze tegenstelling wordt met opzet in het leven gehouden omwille van het partijbelang. De katholieke partij heeft de schoolkwestie nooit willen oplossen. Men herinnere zich de houding van Woeste bvb. : De schoolkwestie moet in het leven gehouden worden om drukking te kunnen uitoefenen op de gelovigen in het belang van de partij en om de eenheid in eigen rangen te kunnen bewaren.

Nochtans zijn er in beide kampen mensen die een definitieve oplossing wensen en mogelijk achten. Wij beschouwen het als een van onze taken in het belang van onze volksgemeenschap een bevredigende en definitieve oplossing van de schoolkwestie na te streven — wat de C.V.P. niet wenst.

Deze tegenstelling is niet noodzakelijk, niet essentieel, wat bewezen wordt door het feit dat zij in tal van staten niet aangekomen is als basis van partijvorming. In de V.S.A. zal men zowel in de re-

publikeinse als in de democratische partij katholieken aantreffen. In Engeland staan vele katholieken in de Labourpartij, enz...

Inderdaad is een godsdienstige levensbeschouwing geen grondslag van partijvorming, omdat godsdienst en politiek twee verschillende verschijnselen zijn. Een staats- en maatschappijopvatting biedt een basis tot partijvorming, maar een godsdienstige levensbeschouwing niet.

Kristus heeft gezegd : « Mijn rijk is niet van deze wereld » en Hij heeft geweigerd zich te mengen in de politieke twisten : « Geef aan de Keizer wat de Keizer toekomt en aan God wat God toekomt ». De zending van Zijn Kerk is geen politieke zending. De Kerk staat geen eigen staatsopvatting voor. Zij verdedigt alleen zedelijke principes. Van dit standpunt uit kan Zij een bepaalde staats- of maatschappijopvatting veroordelen als strijdig met deze principes. Verder gaat Zij niet. Herhaaldelijk hebben de Pausen verklaard dat geen enkele politieke partij het recht heeft zich voor te doen als de partij van de Kerk, als « de » katholieke partij.

De Volksunie, die geen godsdienstige maar een politieke zending heeft en daarvoor beroep doet op gelovigen en ongelovigen, erkent en eerbiedigt de rechten van de Kerk. In dit opzicht zijn wij bereid alle waarborgen te geven. Meer kan of mag men redelijkerwijze van ons niet verlangen. Ook met de zedelijke principes voorgehouden door de Kerk houden wij rekening, bij zover dat in onze opvattingen zeker niets strijdig is met deze beginselen.

Wat men ons wil opdringen is trouwens niet in de eerste plaats de tegenstelling links-rechts, maar het is een Belgische staatspartij die het unitair karakter van de Belgische eenheidsstaat als punt één op haar programma staan heeft. Wat men van ons verlangt is dat wij zouden verzaaken aan onze staats- en maatschappijopvatting, dat wij zouden verzaaken aan datgene wat wij als noodzakelijk, als onontbeerlijk beschouwen om ons volksbestaan en ons volksbelang te verdedigen en te vrijwaren.

Wat wij verdedigen zijn nochtans eerbiedwaardige rechten en belangen, die ook door de Kerk erkend en geëerbiedigd worden.

Dat men het probleem van de zgn. tegenstelling links-rechts stelle in het natuurlijk kader van onze volksgemeenschap, in Vlaanderen : het zal spoedig opgelost zijn. Maar wanneer men van ons verlangt dat wij ons volksbestaan zouden opofferen voor de verdediging van de belangen der Waalse katholieken (lees : Waalse C.V.P. ers) dan is iedere verdere discussie uitgesloten : wij willen als volk geen zelfmoord plegen en niemand kan dat verlangen.

Wie aanvaardt dat het bestaan van de Belgische eenheidsstaat zoals de C.V.P. deze voorstaat belangrijker is dan het Vlaamse volksbelang ;

Wie aanvaardt dat het belang van een politieke partij belangrijker is dan het Vlaamse volksbelang ;

Wie aanvaardt dat het belang van de Waalse C.V.P.-ers belangrijker is dan het Vlaamse volksbelang : hij moet niet meer vechten, hij is op voorhand verloren.

Ik herhaal het : de Vlaams Nationale partij is geen scheurpartij.

Het is dan ook een vergissing te denken dat het verdwijnen van deze partij en het gedwongen opgaan van de Vlaams Nationalisten in de C.V.P. voor deze partij een versterking zou betekenen.

Het is gezichtsbedrog het voor te stellen alsof de verdediging der rechtmatige belangen van Kerk en Godsdienst alleen doelmatig kan geschieden in één klerikale partij : de linkers zijn ook niet één en in de politiek is één plus één niet altijd twee zoals wij gezien hebben.

Er wordt bewust verwarring geschapen, verwarring tussen politiek en godsdienst, verwarring tussen partijbelang en godsdienstige belangen.

Van deze verwarring willen of zullen wij het slachtoffer niet zijn.

Wij zijn meer dan een gewone partij : wij zijn een nationale partij, wij strijden voor ons volksbestaan. In deze strijd kapituleren wij niet. Integendeel. Wij zullen de strijd verder voeren tot wanneer ons volksbestaan zal veilig gesteld zijn.

EINDE

Referaat gehouden te Hofstade op de studieweek « Vlaamse Beweging » van de Lodewijk De Raet-Stichting.

BOERENBEDROG TE GENT

Er zijn mensen die aan periodische ziekten onderhevig zijn. Eén der ongevaarlijkste uitingen van zulke ongesteldheid is de zenuwachtige koorts, die om de vier jaar onze politiek de straat opjaagt. De symptomen zijn gemakkelijk waar te nemen : drie jaar en enkele maanden leiden deze beklagenswaardige ditsen een rustig leven maar de laatste maanden vóór het verschijnsel, dat men met de naam « nakende verkiezing » aanduidt, gunt het slachtoffer zich geen rust meer, ligt onder allerlei complexen, die zowel vormen van grootheds-, vervolgings- of gewone waanzin aannemen. Zelfs van een zekere vorm van sadisme zijn ze dan niet vrij te pleiten : iedereen willen ze voor hun eigen wagen spannen.

Een dergelijke epidemie heeft ook onze boeren-deputees in haar greep gehad. Na lange tijd in het zweet huns aanschijs hun vette pree te hebben opgestreken, worden nu weer de trommen geroffeld, de strijdbanieren gehesen aan de masten... De strijdbijl is opgegraven, met schuurpapier van alle roest ontdaan en met boenwas netjes opgepoetst. Met geweldige bezemstelen rijden onze Don Quichottes op hun muilezel ten strijde, avanti...

Om aan de groeiende ontevredenheid bij de boeren een uitlaatklep te verlenen, om de stijgende stroming ten gunste van de Volksunie te ondervangen en om voor zichzelf een blaas van strijdaardigheid te verwerven, moesten er protestbetogingen plaats vinden. « Boer » Dupont was natuurlijk de eerste om op zijn lawaaitrompet te blazen. West-Vlaanderen kreeg ook zijn beurt en op 20 oktober mochten dan ook onze Oostvlaamse boeren eens naar Gent komen.

Voor de Volksunie was dit een welkome gelegenheid om haar stellingname in het landbouwvraagstuk bekend te maken. Er is inderdaad geen partij die op een degelijker landbouwprogramma dan dat van de Volksunie kan fier gaan. Herhaaldelijk is dit gebleken, wanneer de Boerenbond verscheidene van onze eisen en programmapunten klakkeloos overnam... met enkele maanden of jaren vertraging. De lichtgelovige zielkens, die onvermoeibaar de C.V.P. als springplank voor hun eigen loopbaan nodig hebben, waren weinig met onze plannen ingenomen. Toen bleek dat de opgekomen landbouwers met teveel belangstelling onze pamfletten aanvaardden, aarzelden de baantjesjagers niet en toonden dadelijk hoeveel haartjes er

wel op hun tanden konden staan. Zonder blozen (dit stadium hebben ze reeds lang achter de rug) maakten ze de boeren wijs dat « die gasten tegen de boeren » waren. Waar die leugen niet baatte, rukten ze voortdurend op de hoffelijkste wijze onze stroobriefjes uit de handen der lezende boeren. Waren ze soms bang dat de boeren voor onze argumenten gevoelig zouden geweest zijn en de leugens van hun voormannen zouden doorzien hebben ? Die welvarende heren voelden zich in hun veilig bestaan bedreigd !

Zulke kleinigheden kunnen onze dappere propagandisten niet afschrikken. Wij zijn geen C.V.P.-ers die met tien gaan lopen als één socialist zijn vuist ball of die in hun kelder weggroepen als ergens een rode knokploeg voorbijkomt. Zolang de optocht langs het Zuidpark werd gevormd werden onze stroobijljeten uitgedeeld. Geen tegenwerking, geen getier kon ons vrees aanjagen. Werden we op de ene plaats weggejaagd dan herbegonnen we tien meter verder opnieuw.

Toen omstreeks twee uur de betoging aanving en onze propagandistenploeg naar Brussel moest vertrekken om de Kaderdag bij te wonen, bleven nog enkele jongeren in Gent achter. Zonder vrees vergezelden ze de optocht door het centrum der stad en reikten onvermoeibaar pamfletten uit aan de toeschouwers op de voetpaden. Dat dit op de zenuwen van de B.J.B.-ers in uniform werkte, zal niemand verwonderen. Tenslotte ging « men » zover dat men een paar agenten verzocht dit uitdelen te verbieden. De mannen der wet lieten ons echter onverpoosd ons werk voortzetten. Toen de flinke boerezoons daarop begonnen te jowen, waren er heel wat omstaanders, die dit onbeschoft gedoe openlijk afkeurden. Zelfs na de betoging en de vergadering op het Sint-Pietersplein trok een ganse bende huilend en tierend door de stad achter onze jonge propagandisten aan. Toen enkele weken geleden foto's gepubliceerd werden over de incidenten te Little-Rock, waar de blanke jeugd hun zwarte medeleerlingen uitjouwde, schreven onze bladen verontwaardigd over « jonge primitieven ». En nu ?...

Op het Sint-Pietersplein, dat nog voor geen derde bezet was, hoorden we dan de toespraken. De belangrijkste brok, de hoofdschotel, was de rede van de ondervoorzitter van de Belgische Boerenbond, se-

nator Van Hemelrijck. Nadat een jonge boer er in zijn rede op gewezen had dat de boer tot aan zijn zitvlak (!) in de modder moet ploeteren, werd het woord gevoerd door één van die ploeteraars, die hun zitvlak in een senaatszetel verslijten. Het was één van die typische naïeve redevoeringen, die de kommersianten Van Prietpraat kenmerken. Als we hem mogen geloven, is de slechte tijd voor de boeren aangebroken in 1954. Durft meneer de senator zeggen hoeveel de aardappelen vóór 1944 wel waard waren ? En de eieren ? En de varkens ? Ook in de spandoeken, die de Boerenbond zo kwistig ter beschikking stelde, was alles op Aziel gericht. Maar als alleen de linkse regering de boeren verwaarloosde, waarom moest meneer Van Hemelrijck dan zo uitdrukkelijk de volgende regering, « welke deze ook moge zijn » waarschuwen met de boerenbelangen rekening te houden ?

Dus ook indien er C.V.P.-ers in die regering zouden zitten ? Waarom ? Heeft de partij van meneer Van Hemelrijck dan toch niet zo erg voldaan op landbouwgebied ? Waarom heeft de Boerenbond toen niet betoogd ? Dat was dan natuurlijk nog onmogelijk. En denkt meneer Van Hemelrijck dat de C.V.P. zal luisteren naar de stem der boeren, enkel en alleen omwille van die vriendelijke waarschuwing ? Hij weet toch wel dat de C.V.P. slechts iets presteert als ze met stemmenverlies bedreigd wordt.

Wat levert die metode van waarschuwen of smeken op ? Wat zijn de boeren gebaat met die omhaal van voorzichtige woorden ? Voortdurend moesten we daar horen : we zijn bereid voor de verdere strijd, desnoods zullen we nog verder gaan, we zullen de strijd voortzetten, houdt me vast of ik doe ongelukken, enz., enz. Heel het repertoire kennen we reeds uit de schoolstrijd. Tenslotte is dat zo wonder niet, vermits beide, schoolstrijd en boerenbetogingen, op

touw gezet zijn om de nieuwe satelliet te lanceren, de Spoed-Niks der Kristelijke Volkspartij. Waarom kregen de boeren geen concrete richtlijnen voor verdere actie mee of moet men nog uitzoeken welke de tweede fase zal worden ?

Wat de boeren ook niet mochten vernemen uit de ijverige mond van hun achtbare heer ondervoorzitter, was het Vlaams aspect dat op de landbouwvraagstukken, evengoed op elk ander gebied, een bijzonder licht werpt. Mocht er soms niet op gewezen worden, dat de weinige voordelen, die aan de landbouwers werden toegekend, dan nog zo werden verdeeld dat de reuzekoek naar de Waalse hereboer en de kruimeltjes naar het Vlaamse keuterboerke gaan ? Wellicht was dit onderwerp te gevaarlijk, want de boeren hadden daaruit misschien gewaagde besluiten kunnen trekken. De heren zingen liever de Vlaamse Leeuw, zodat de boer in de waan verkeert dat de Belgische Boerenbond ook Vlaams-Nationalistisch wordt, maar ze zwijgen over de specifieke problemen van de Vlaamse boerenstand. Natuurlijk werd de vermindering van de stikstofprijs geëist ; dat wordt verveld voor voorzitter Mullie. Straks ziet hij zich nog verplicht bij zijn vrienden-medebeheerders daarop aan te dringen. Welke gevaren houdt dit niet in voor de goede sfeer in de beheerraad ?

De C.V.P.-pers (De Smaele zal zich niet beledigd voelen als we zijn Standaard er ook bij noemen) heeft welwillend deze manifestatie gadeslagen. Toen de linkers na de betoging te Brugge prat gingen op honderdvijftig duizend manifestanten, rees van rechts een eensstemmig en verontwaardigd huilkoor op. Waar gaat het naartoe met de journalistische eerbijheid, kretten het proletarische Volkske en de aristokratische Standaard eensgezind, als men op dergelijke wijze met getallen gaat jongleren en alles met drie vermenigvuldigd wordt ? En de Farizeeërs stonden vooraan in de tempel en prevelen trots : « Ik dank U, Heer, omdat ik niet ben als dezen ». Maar op de boerenbetoging zag de Standaard twintigduizend betogers ; het Volkske had er natuurlijk nog meer gezien en schreef tussen haakjes, dat dit getal eenszins overdreven was. En nu weet ik zeker dat het aantal betogers, muzikanten en al de rest samen in de optocht slechts 7.600 bedroeg. Ook al dreigde een (Lees verder blz. 6.)

Niet alleen het aantal, het dynamisme telt in de politiek. Wanhopige Raddraaierij van de C.V.P.

Er zijn zaken die voor een politiek ingevulde klaar zijn maar die evenwel bij de politiek gezien worden. Een van die factoren is de waarde van het dynamisme als realisator in de politiek.

Nochtans hebben de gebeurtenissen van de jongste acht jaar ook hier een begin van inzicht gebracht. Het is immers onloochenbaar dat de afloop van koningskwestie en schoolvraagstuk de C.V.P. een knak gegeven heeft waarvan ze de eerste jaren nog niet zal herstellen. Het is een vroegoude partij geworden. Anderzijds hebben dezelfde gebeurtenissen in de geest van vele kiezers een bedding gegraven waarin nieuwe en frisse politieke stromingen hun loop kunnen beginnen.

Bij beide grote gebeurtenissen heeft men gezien hoe een minderheid haar slag zou kunnen thuis gehaald hebben had het dynamisme gehandhaafd gebleven (schoolvraagstuk).

Het is inderdaad een grove vergissing de macht van een dynamische minderheid zelfs van een kleine dynamische minderheid te onderschatten.

De politieke geschiedenis van ons land heeft er zelf voorbeelden genoeg van gegeven. Het is voldoende het ontstaan van de meeste sociale en van de meeste Vlaamse weten te bestuderen om daarvan overtuigd te zijn.

Werden de sociale wetten gestemd door een socialistische meerderheid? Bijlange niet. Thans nog hebben ze die meerderheid niet en voor enkele tientallen jaren toen ze een hele reeks sociale wetten er doorhaalden waren de socialistische een kleine minderheid en hadden de schaarse vertegenwoordigers van de christelijke sociale gedachte in de aartskonservatieve partij niet de minste invloed. **MEN VREESDE ECHTER DE SOCIALISTISCHE AGITATIE. MEN VREESDE HAAR WERFKRACHT EN DE AANGROEI VAN DE PARTIJ ZO DE REGERING EN DE TOEGANG TWEE GROTE PARTIJEN: KATOLIEKEN EN LIBERALEN NIET TOEGAVEN. DE VREES VOOR DE POLITIEKE WERFKRACHT VAN DE NIEUWE GEDACHTEN IN OPMARS DEED TOT GROTE TOEGEVINGEN BESLUITEN.**

Werden de Vlaamse taalwetten gestemd door een meerderheid van nationalist? Bijlange niet. De Vlaamse nationalist behaalden in 1939 (en toen waren ze het sterkst) 17 zetels voor de Kamer en 12 voor de Senaat. SEDERT DE BORMSKIEZINGEN VAN 1929 ECHTER WAS DE SCHRIK ER BIJ DE KLEURPARTIJEN INGESLAGEN EN UIT SCHRIK VOOR DE DINAMISCH OPMARCHERENDE VLAAMSE NATIONALISTEN MARCHEREN ZE DE ENE TOEGEVING NA DE ANDERE.

Men kan ook naar de wereldpolitiek kijken. Zijn de kommunisten sterk in de meeste Westerse landen? Neen. Maar de schrik voor het communisme dat in Rusland een machtspositie uitgebouwd heeft had tot gevolg dat zelfs de meest verstokte conservatieven bij liberalen en C.V.P.-ers een indrukwekkend aantal sociale wetten liet stemmen na 1944.

HET ZIJN DE DINAMISCHE GROEPEN, STERK DOOR HUN IDEE EN DOOR HET IDEALISME EN DE WERKKRACHT VAN HUN VOORMANNEN EN PROPAGANDISTEN DIE DE WETTEN STELLEN IN DE POLITIEK. DE GROTE PARTIJEN REGEREN WEL MAAR ZE ZIJN VERPLICHT EEN GROOT STUK VAN HET PROGRAM VAN DINAMISCHE OPPOSITIEGROEPEN UIT TE VOEREN.

Enmaals een dynamische minderheid aan het werk en in opmars staan er de regerende partijen maar twee wegen open. Een eerste is het been stijf houden en dan geschiedt de opmars van de kleine dynamische groep in vlug tempo en wordt ze zelf een grote partij, die regeringsverantwoordelijkheid kan dragen. De tweede mogelijkheid is het program van die dynamische groep gedeeltelijk overnemen om de opmars te vertragen. Gewoonlijk kiezen de regeringspartijen deze tweede oplossing.

In ons land zien we thans reeds de weldoende invloed van de Vlaamse nationale partij, hoewel ze pas in haar beginstadium staat. De C.V.P. tracht aan te tonen dat ook zij Vlaamsgezind is en thans iets wil doen. Hoe sterker de Volksunie wordt hoe meer ze zal bereid zijn voor Vlaanderen iets te doen. Daar moeten we komen!

En zo zien we in dat hoe sterker de Volksunie zal worden hoe Vlaamsgezinder C.V.P. en andere kleurpartijen worden. Tegen de verfransende unitaire machine zal de Volksuniedinamo het tegengewicht vormen. Uit de concurrentie op de stemmenmarkt zal Vlaanderen alle voordeel halen.

Het Marxisme en vooral het volksnationalisme zijn de twee grote krachten in de moderne wereldpolitiek. Door de schrik die Rusland inboezemt heeft het Marxisme een indrukwekkende reeks verwezenlijkingen op zijn actief genomen. Het Vlaamse volksnationalisme is nog niet opgesloten gelijk het volksnationalisme elders in de wereld hoofdzakelijk in Azië en Afrika. Iedereen kent de oorzaak: de jongste oorlog. Een nieuwe en noodzakelijkerwijze jonge strijdformatie diende zich te vormen.

Iedereen die enigszins de politiek volgt zal inzien dat die strijdformatie zich thans gevormd heeft in de Volksunie. De Vlaamse bodem is er rijp voor. Dat het Vlaams nationalisme, politiek verpersoonlijkt in de Volksunie, thans zo vlug opschiet, heeft velen in de Volksunie zelf verwonderd. Nochtans valt die vlugge ontwikkeling niet te verwonderen. De geesten waren er rijp voor. Alleen was de organisatie er niet om de vrij massale stroming te kanaliseren. De naaioleer generatie heeft echter in vlug tempo geleerd en is thans politiek rijp. De organisatie vangt thans niet alleen de stroming op maar geeft daaraan nog een grotere stuw.

Het is dan ook de reinste politieke onzin die de C.V.P. thans verkoopt door aan de Vlaamsgezinden te willen wijsmaken dat de Vlaamse belangen het best door de C.V.P. gediend worden.

Iedereen heeft het vooroorlogse voorbeeld voor ogen. Toen was er een dynamische Vlaams nationale partij en ook resultaten. Zonder de bedreiging van de Vlaams nationale partij na 1944 en alleen met de C.V.P. waren er geen resultaten.

Het besluit ligt voor de hand. We hebben dringend behoefte aan een Vlaams nationale partij — laat ze het de eerste jaren nog stellen met een half dozijn zetels — en de uitslagen zullen er vlug zijn.

Voor dit half dozijn zetels ontbreekt het de Volksunie aan 30.000 stemmen. In 1954 haalden we er reeds 114.000. We misten zo de zetel op tal van plaatsen met enkele duizenden stemmen. Niemand twijfelt er thans nog aan dat de Volksunie bij volgende verkiezingen 150.000 stemmen zal halen. Velen spreken reeds van 200 en 250 duizend, wat heel wat meer zetels zou geven.

Met een slag zal dan de schrik voor het strijdend Vlaams nationalisme er bij de kleurpartijen weer inslaan. Zij zullen ons de wind uit de zeilen willen nemen. Dat zullen ze echter slechts kunnen door ons program uit te voeren! En dat juist hebben we nodig! Het Vlaams belang eist stemmenwinst van de Volksunie. De rest is ijdel gezwam en bij de C.V.P. bewuste misleiding.

WAAR ZAL HET EINDIGEN?

Naast telegraafarieven, briefpost, sigaretten en suiker is thans ook de telefoon opgeslagen. De rood-blauwe regering van het goedkope leven legt het werkelijk uitstekend aan boord. De kultuur van Achiel, held van de kleine man, heeft weer een geduchte deuk gekregen. Meteen is de opvolging van Achiel door Achiel iets minder zeker geworden en Eyskens koestert grote verwachtingen. De C.V.P. denkt reeds dat het gebakken is. Oppassen Gaston! De linksen kunnen je dat in het oor blazen om de C.V.P. oppositie in toom te houden. Ze hebben je partij al eens meer als de luren gelegd, gedraag je dus niet als een politieke analfaabeet. Meteen zien we het begin van het einde van de linkse regering. Geen geld meer in kas en een economische inzinking in het verschieft. De gewone man zal het betalen. Hij zal kleinere biefstukken en koper en dat door de kust van een regering worden ontmaskerd.

ZAL DE VOLKSUNIE OP DE WIP ZITTEN?

Vaak leest men in C.V.P. kranten dat zij hopen de volstrekte meerderheid te halen in de Senaat. Dit hangt af van het aantal rechtstreeks gekozenen. Interessant is het voor de Volksunie de toestand onder ogen te nemen omdat er zowel voor de Kamer als voor de Senaat mogelijkheden zijn om op de wip te zitten. Hier volgen de uitslagen voor de Kamer en Senaat in 1949, 1950 en 1954 met het percent van de stemmen en met tussen haakjes het aantal zetels.

KAMER	1949	1950	1954
C.V.P.	43,55 (105)	47,68 (108)	41,15 (94)
B.S.P.	29,75 (66)	34,51 (73)	37,34 (83)
Liber.	15,25 (29)	11,25 (20)	12,15 (24)
Kom.	7,49 (12)	4,75 (7)	3,57 (4)
Kartel	—	1,77 (4)	2,10 (5)
(BSP-Lib.)	—	—	—
Volksunie	—	—	2,20 (1)
St Remy	—	—	0,83 (1)
Vl. C.	2,—	—	—
	212	212	212

SENAAT	1949	1950	1954
C.V.P.	44,34 (54)	47,79 (54)	41,63 (49)
B.S.P.	29,67 (33)	34,44 (37)	37,48 (44)
Lib.	15,31 (14)	11,19 (10)	12,16 (11)
Kom.	7,57 (5)	4,81 (3)	3,56 (2)
Kartel	—	1,77 (2)	2,13 (2)
Volksunie	—	—	2,09 (0)
	106	106	106

Voor de Senaat zouden de zetels die in ons bereik liggen te Antwerpen (een 8.000 stemmen bijwinnen) en in Oost-Vlaanderen (te Gent-Eeklo een 7.000 stemmen winnen) of in de samengevoegde arrondissementen Aalst en Oudenaarde-Ronse een 6.000 stemmen winst) die positie kunnen bepalen. Komt daarbij de ernstige kans op een provinciale senatorszetel te Antwerpen die net zoals de bestende deputatie in die provincie in ons bereik ligt. (De C.V.P. heeft er 48 zetels, de linksen 39 en de Volksunie 3). Dit veronderstelt dat de C.V.P. wat stemmen terugwint op de liberalen wat thans vrij algemeen verwacht wordt en dat wij wat stemmen winnen op de kleurpartijen, bij de nieuwe kiezers (jongeren en ouderen die hun politieke rechten terugkregen) en bij de voormalige blanco's en ongeldige, wat een zekerheid schijnt.

Voor de Kamer brengt de terugkeer van St-Remy naar de C.V.P. deze laatste partij twee zetels bij te Brussel (St-Remy haalde immers ongeveer 41.000 stemmen) wat haar aantal zo reeds op 96 brengt.

THEO WINDT ZIJN WEKKER OP

Theo heeft zijn Chinese goochelaar aan het stemmen gezet. Hij is wat dieper in zijn zak geschoten, heeft al nieuwe attractie om kiezers bij zijn, er een Duitse film bijgesleurd. «Zolang jij daar zijn» «Solange du da bist». (In 't Frans «Solange, tu est là») Maar zolang Theo daar is, moet hij zwijgen over de Koningskwestie en over Leopold. Die wekker is afgelopen en de veren zijn stuk. Zijn tweede wekker is de schoolkwestie. Die heeft hij opgedraaid. Zijn spelletje werd stilgelegd, door iemand, die baas was boven baas. Het nieuwste wekkertje... Een pracht van een ding: het kristelijk geweten! Daar kan hij naar hartelust aan draaien... het geeft muziek. Zijn ander wekkertje het Vlaamse wekkertje is er een prutsdijng bij. Nuchtere C.V.P. leiders zijn plots beducht geworden voor een gapende afgrond. Wij moesten over enkele maanden, nu eens de volstrekte meerderheid halen... Een financieel put om een schip in te verdrinken en syndikaten, die mekaar overtroeven in demagogie. De Vlamingen krijgen haar op de tanden... Behogne, Duviensart en de Libre zijn horende doof, Expo '58 brengt ons banketten en misschien «Goedendags» die korte metten maken. Theo echter is zo nuchter niet... Zie, «zijn» Agneste, voor enkele keren met één arm, één oog, één been, voor invalideën 50 p.c. Een geniale vondst voor Theo van de C.V.P. Straks wipt hij op de barricade met de De Schrijver... voor de schoolkwestie!

Theo, geen Chinese goochelaar, jongen, geen «Solange, tu est là» zal je helpen. Een hypnotiseur moet je hebben, een knappe: je wiegt alle kiezers in slaap, je doet ze alles vergeten, je doet ze naar de stembus gaan en allemaal C.V.P. stemmen. Eens de verkiezingen voorbij, maak je de kudde opnieuw wakker... en daar staan ze de dromers: In de C.V.P., onder de knoet van Waten, Brusselaars en franskljonks! Wat zeg je «Zij zijn het toch gewoon»? Zelfs gewoonten kunnen veranderen!

Lange tijd hebben we gevreesd dat de ellendige lamelijkheid van de C.V.P. hen ter plaatse zou doen trappelen hebben of nog achteruit gecooit zou hebben.

Het ziet er echter naar uit dat de oopenhoping van dwaasheden van de huidige regering vooral de liberalen schade zal berokkenen waar de C.V.P. voordeel zal kunnen uithalen. Zo de C.V.P. op de liberalen een 5-tal zetels zou kunnen winnen, maken wij een zeer ernstige kans om op de wip van de weegschaal slechts te nemen.

Daar toe dienen wij slechts een goed 30.000 stemmen bij te winnen in de basisarrondissementen waardoor wij het half dozijn zetels halen. Zoals men ziet moet onze aanwinst niet eens groot zijn.

Men zal dadelijk inzien wat voor mogelijkheden dit ons zou bieden. De C.V.P. zou ons nodig hebben voor tal van zaken. Als tegenprestatie zullen we een aantal verwezenlijkingen op Vlaams gebied eisen, vooraf in te willigen. Men begrijpt dat de anti-Vlaamse C.V.P. partijleiding deze mogelijkheid met lede ogen aanziet en nog liever de linksen die zetels ziet halen dan ons. Vandaar het onnozel offensief van haar makke kleurflaminganten als de Lindemans en de Van Elsland naast dat van de franskljon Moyersoos. Vlaanderen mag geen macht veroveren. Het moet machteloos blijven zodat zij onze Vlaamse volksmens kunnen blijven uitzuigen.

Onze lezers zien dus dat het opdrijven van het stemmenaantal van de Volksunie een levensbelang is voor Vlaanderen. Dat onze aanwinst de Moyersoos en de Lefevres belet te slaan valt gemakkelijk te begrijpen. Het Vlaams-nationale Vlaanderen kan zich daarover slechts verheugen. Dit klikje volksbedriegers zal echter in deze strijd aan het kortste eind trekken!

Nota 1. - Onze lezers zullen op deze tabel duidelijk zien dat de C.V.P. vorige verkiezingen ten overstaan van 1950 6,51% stemmen verloor voor de Kamer. De Volksunie haalde er 2,20%, dus slechts een derde van haar verlies. Nu vertellen de C.V.P.-ers overal dat niet hun eigen dwaasheden en hun onvermogen schuld hebben aan hun verlies maar wel de Volksunie. Men ziet hoe zij bewust de volksmens belien en bedriegen. Zij zijn dat gewoon op overtuigd. Hij, die de cijfers bekijkt zal overtuigd zijn dat de **CHRISTELIJKE** Volkspartij zich niets aantrekt van het achtste gebod van de H. Kerk dat hen verbiedt te liegen. Het zijn immers Farizeeërs. **2.** Onze lezers zullen eveneens opmerken dat met een geringer percent stemmen (2,10 tegen 2,20) het kartel van de socialisten en liberalen voor de Kamer 5 zetels haalden en de Volksunie slechts 1. Ook St. Remy met slechts goed een derde van onze stemmen haalde een zetel. De vorige verkiezingen gingen op het nippertje tal van zetels voor ons verloren. We zullen volgende maal het geluk wat geweld aandoen!

BERICHT AAN DE ABONNENTEN

Binnen een paar weken zullen de kwijtingen voor de abonnementsher-nieuwingen aangeboden worden. Wij vragen onze abonneenten hun huisgenoten te willen verzoeken. Betaal op het eerste verzoek. Het spaart ons tijd, moeite en geld. Wie reeds gestort zou hebben weigert eenvoudig de kwijting.

Vlaams Handboekje voor Brussel 1957

Wanneer 5 jaar geleden het eerste **VLAAMS HANDBOEKJE VOOR BRUSSEL** op de markt kwam, kon niet vermoed worden dat stipt ieder jaar een nieuwe uitgave ervan zou verschijnen met steeds maar uitbreidingsnemende adresselijsten (scholen, advocaten, apothekers, architecten, kunstenaars, deurwaarders, notarissen, tandartsen, vroedvrouwen) evenals een trouwe inventaris van een ook steeds rijker en gevarieerder wordend Vlaams verenigingsleven alhier.

Het boekje dat thans 276 blz. en ongeveer 3.500 adressen telt en meer dan 400 verenigingen repertorieerd is werkelijk uitgegroeid tot een onovervangbare inlichtingsbron voor de Vlamingen die zich te Brussel thuis wensen te voelen.

Het is te bekomen in elke Vlaamse boekhandel of rechtstreeks bij ARTO, Stalingradlaan, 11, te Brussel tegen 20,— fr.

De C.V.P. kent "Vlaamse Zorgen,"

(Vervolg van blz. 1)

De C.V.P. verdedigt zich ook in verband met de vervalste talenttelling van 1947.

« Van zodra twijfel oprees omtrent de juistheid van deze telling op taalgebied heeft de C.V.P. zich blijvend verzet tegen de publikatie en deze verhinderd. » De C.V.P. heeft de publikatie der talenttelling niet verhinderd, vermids de publikatie plaats gehad heeft onder de regering Van Acker. Zij had dit kunnen en moeten verhinderen: door de vervalste telling nietig te verklaren, minstens in de betwiste gemeenten, en al dan niet een nieuwe telling in te richten met de nodige waarborgen. Dat heeft zij niet gedaan en zij heeft daarenboven de strafvordering laten vervaren tegen de schuldigen van de vervalsting o.m. te Ronse. De initiale fout ligt, zoals wij vroeger reeds schreven, bij de C.V.P.-minister Duvieusart die, niettegenstaande Vlaams protest, van de talenttelling een referendum gemaakt heeft.

Er wordt ook gewag gemaakt van de aktie van de C.V.P.-in-de-oppositie voor de zetelaanpassing in 't parlement. Er is echter wat anders nodig dan een besluit goedkeuren op een kongres of een wetsvoorstel indienen. Waarop wacht de C.V.P. indien ze 't ernstig meent om een groot-scheepse campagne in Vlaanderen op touw te zetten om dit schandaal aan te klagen en het Vlaamse Volk wakker te schudden? Waarop wacht zij om in haar eigen schoot de Vlamingen recht te laten wedervaren: wij hebben herhaaldelijk de aandacht gevestigd op het feit dat in het Nationaal Komitee van de C.V.P. 30 p.c. Waalse en franssprekende leden evenveel vertegenwoordigers hebben als 70 p.c. Vlamingen; wij hebben in ons vorig nummer zwart op wit bewezen dat in het arrondissement Brussel de zetelverdeling in de C.V.P. tussen Vlamingen en franssprekenden geschiedt in het nadeel van de Vlamingen. Steeds worden de Vlamingen in de C.V.P. zelf benadeeld en achteruitgesteld: hoe werden in de homogene C.V.P.-regering b.v. de ministerportefeuilles verdeeld? In de regering Duvieusart waren 7 Waalse ministers, 7 Vlaamse en 1 franskiljon; in de regering Pholien waren 8 Waalse ministers, 7 Vlaamse en 1 franskiljon; in de regering Van Houtte waren 9 Walen of franssprekende brusselsaars tegen slechts 6 Vlamingen en 1 franskiljon. Toen Coppé ontslag nam bleven er maar 5 Vlamingen meer. Dat is de zetelverdeling die de C.V.P. zelf toepast in verhouding tot de 70 p.c. Vlaamse kiezers en de 30 p.c. Waalse en franssprekende brusselse kiezers die haar aan de macht brachten.

Dat zijn nuchtere cijfers en dat de schrijvelaars van de C.V.P. dat eens weerleggen.

Waar was toen het Vlaams karakter en de Vlaamse strijdbaarheid van de C.V.P.?

Er is echter meer. De C.V.P. is de verdedigster door dik en dun van de unitaire belgische Staat, model 1830, met al de wantoestanden inherent aan deze, voor ons zo nadelige, staatsstructuur. Deze partij is de onverbidde bestrijdster van het federalisme, van de zelfbestuurgedachte. Zij moet gerekend worden bij de vijandelijke machten die zich verzetten tegen de volkse en bevredigende oplossing van het nationaliteitenprobleem in België, omdat zij afhankelijk is van de grote profiteurs van de huidige toestand. Voor haar tel niet, telt nooit het « Vlaanderen eerst! ». Deze partij staat de opgang van ons Volk in de weg, zij weegt als een loden last op het lot van ons Volk. Omdat zij altijd weer haar belang, het partijbelang, stelt boven het Vlaamse Volksbelang; omdat zij altijd weer bereid is om de Vlaamse volksbelangen op te offeren aan haar eigen bestaan: als unitaire, belgische staatspartij, waarin de Vlamingen de knechten mogen zijn van Walen, franssprekende brusselsaars en franskiljons. Of is het soms niet waar?

MEDEDELINGEN VAN HET

SEKRETARIAAT

1) De brosjure « De Politieke Partijen en de Vlaamse Beweging » is klaar en « Veertig jaar Vlaams Nationalisme » wordt thans gedrukt. Onze drukker was wat overlast met werk. De verzendingen van de eerste brosjure is bezig en de tweede volgt binnen enkele dagen.

2) Daar het sekretariaat door de uiterst vlugge uitbouw van onze partij overbelast wordt, vraagt het overal zo vlug mogelijk de sekretariaten zo uit te bouwen dat het meeste werk ter plaatse kan geschieden. Het doet hierbij een oproep tot alle Brusselse propagandisten, die af en toe kunnen helpen komen, telefonisch of schriftelijk contact op te nemen.

Beweginsleven

IEPER

Hoe een C.V.P. meeting,
door onverwachte wending,
als geweldige Volksuniestorm eindigde

Op 3de dezer kwam oud-minister De Vleeschauwer spreken in de stadsschouwburg, tot voorbereiding der aanstaande verkiezingen.

Er werd gefluisterd dat De Volksunie eens duchtig zou afgekamd worden.

« Goed » zegden onze mannen « we zullen er zijn! ».

En ze waren er, de propagandisten van Ieper en Poperinge reeds van vóór het kriecken van de dag om vooraf de stad in een Volksuniekleedje te zetten. Tot de bomen toe werden versierd. Nergens werden de C.V.P. aankondigingen overplakt; alleen heel schoon met Volksuniebanden omlijst. De voorhal van de schouwburg werd eveneens overvloedig met onze banden en slogans versierd.

Het dient gezegd: NERGENS ook werden onze plakbrieven afgerukt.

Na de mis van 9 uur in de Kathedraal te hebben bijgewoond trokken onze kereels naar de meeting.

Wanneer de zaal was volgelopen trok onze gouvvoorzitter naar binnen, tot bij de eerste rijen en bood er een « programma » aan, aan de ceremoniemeester. Toelating werd gevraagd het programma te mogen uitdelen. « Doe maar, mijnheer ». Eerst de notabelen en dan verder de zaal in. Iedereen werd met een programma gezegend. « Is er iets te betalen, mijnheer » vroeg een brave man. « 't Is gratis, mijnheer, maar als U onze beweging wat steun wilt verlenen kunt U storten op mijn P.C. 1108.04. En de brave man tekende aan: Nr 1108.04.

Plots geroep, getier, vooraan in de zaal: « Niet aanvaarden — geen programma aanvaarden — 't is van de Volksunie ». God toch! Hoe luider geroep hoe meer vragen. « Krijg ik ook een programma? Ik ook? Ik ook? » « VERBOD te aanvaarden ». DAT werd te erg. « Men » aanvaardde steeds meer en meer... « VERBOD uit te delen, 't is hier een C.V.P. meeting ». « Wel mijnheer toch, maakt U niet kwaad U kunt gerust Uw briefjes bij ons komen uitdelen, niemand zal U kwaad doen ». « VERBOD zeg ik U ». « Verbod, verbod, is DAT uw C.V.P. democratie? Wellicht geleerd te Moskou? » En zo geraakte onze gouvvoorzitter met kameraad Tr... die een handje kwam toesteken terag tot aan de ingang van de zaal waar de « programma's » verder uitgedeeld, of beter gezegd uitgevochten werden (1).

Toen baron De Vleeschauwer binnen trad, matig applaus. Word voorgesteld door dhr. Lefère, Volksvertegenwoordiger. Heer De Vleeschauwer zou een STRIJDREDE uitspreken zegde hij en 't was een twee urenlange papierkens aflezen. Menig toehoorder... viel in slaap. Anderen verlieten de zaal (onze wachter aan de ingang telde 51 aanwezigen die tijdens die « STRIJDREDE » wegingen).

De Volksuniemannen bleven kalm en waardig naar de slaaprede luisteren, TOT HET EINDE TOE, zonder de geringste onderbreking.

Maar toen spreker in het Frans begon, brak een echt orkaan los, aangeblazen door de aanwezige jongeren EN van de Volksunie, EN van de C.V.P.

Slogans, verwijten weerkaatsen van C.V.P. naar Volksunieaanwezigen en wederkerig. Dhr. Bouckaert, op de eerste rijen in de zaal, vroeg het woord. Geweigerd! Geroep, getier. Dr. Devoldere wilde spreken. Geweigerd! Dhr. De Vleeschauwer kon onmogelijk aan het woord komen, hij zat volop in de penarie... Minutenlang duurde het kabaal. Er zou geen einde aan komen...

De storm luwde op eerste verzoek van onze gouvvoorzitter, tot de Volksunieërs gericht. Een prachtig bewijs van de kameraadschappelijke en ware tucht in onze geleerden.

De zaal liep ledig. Op het podium stonden de voor-aanstaanden zo betoeterd dat ze hun nationaal lied noch de Vlaamse Leeuw dierven aanheffen.

En 't was nog eens onze gouvvoorzitter die gezegde zeer vooraanstaande heren uit... de penarie hielp.

BOERENBEDROG TE GENT

(Vervolg van blz. 4)

nabijgelegen gelegenheid tot wateren telkens mijn berekeningen in de war te sturen, omdat hele slierten het rechte pad verlieten om aan te schuiven in de rij wachtenden, toch durf ik de nauwkeurigheid van het bekomen resultaat staande houden.

Deze opkomst dient niemand te verwonderen. In een belangrijk dorp, op geringe afstand van Gent, met een grote landbouwbevolking en een bloeiende boerengilde, was in de voorgaande week een vergadering gehouden om alle boeren tot deelname aan te sporen. Weinig voor de desbetreffende trein stonden juist 99 personen op het Perron. Daartoe behoorde een heel muziekkorps, waarin de boeren slechts schaars gezait liggen, schoolmeesters en ondervijzeressen en dan ook nog enkele boeren, B.J.B.-ers en boerendochters. Dan spreekt men van een weergaloos succes en een massale opkomst... De verkiezingen zullen de ontzachting brengen als men zal zien hoeveel boeren Volksunie zullen stemmen!

Rechtstaande op de hoogste bank van 't balkon hief hij met krachtige stem de Vlaamse Leeuw aan, meegezongen door al de nog aanwezige meetings.

Op straat werd er dan nog wat gekibbeld tot wanneer de laatste C.V.P.-er afdroop.

Een voorbijganger riep ons toe: « de C.V.P.-haring braadt niet meer te Ieper »...

Opgemerkt werd inderdaad de afwezigheid van de Ieperlingen. Ook maar EEN enkel huis bevlagd.

Opgemerkt eveneens de afwezigheid van de boeren.

Opgemerkt vooral de zeer hoffelijke houding van de Rijkswacht (in burger) en van de plaatselijke politie.

(1) Programma zal door plaatsgebrek pas volgend nummer verschijnen.

BORGERHOUT

Onder het impuls van onze doorwinterde oud Vlaams Nationalisten als F. Geerst, Nest De Belder en andere, die de handen uit de mouwen hebben gestoken, groeit onze afdeling weer tot wat ze voor de oorlog was; een burcht van Vlaams Nationaal leven en aktie. Onze druk bijgewoonde maandelijkse kernvergaderingen zijn het beste bewijs van de daadwerkelijke wil van al onze leden, de macht in onze gemeente weer te heroveren.

Wij nodigen alle sympatisanten en oude medestrijders uit op deze vergaderingen die gehouden worden op de tweede dinsdag van iedere maand om 20 uur 30 in het lokaal « NIEUWE CARNOT », Carnotstraat 60 te Antwerpen. Er werden aldaar zeer belangrijke besprekingen en voordrachten gehouden. Tevens wordt U de gelegenheid geboden uwe oude vrienden en strijdgenoten te begroeten.

Wij zijn in het bezit der nieuwe kiezerslijsten. Iedereen kan zich vergewissen of hij vermeld is op deze lijsten. Hij geve zijn naam, geboortedatum en adres alsmede dat zijner huisgenoten, die kiesrecht hebben, aan een onzer propagandisten of aan ons voorlopig sekretariaat: Prins Leopoldstraat 78 Borgerhout. Wij doen het nodige. Maar doe het onmiddellijk voor 19 dezer.

Kameraden wij verwachten U.

GENTS STUDENTENLEVEN

— Nu het Akademisch jaar reeds enkele weken is begonnen, geraken de verschillende studentenorganisaties stilaan « ingespeeld ».

In de Verbondsraad van het K.V.H.V. regeert preses Karel Van Den Boscche met « ijzere » hand over de andere raadsleden. Meer gaan we hierover niet zeggen want we weten dat de preses zeer kittelorig is wat betreft de opmerkingen over dat punt, en meer speciaal dan in « De Volksunie ». Het moet de huidige preses nochtans als een grote verdienste aangerekend worden dat hij, die toch uit een « kapitalistische » kring komt, de werking van het Verbond dit jaar vooral op het sociaal plan wil voeren. Het is maar al te waar dat er een grote kloof bestaat tussen de huidige studentengeneratie en de jongens uit de arbeiderskringen. Dat dit niet altijd even vlot verlopen zal blijft een feit. Te veel studenten, ook bij de zgn. flaminganten, beschouwen zich mateloos verheven boven een eenvoudige arbeider.

Hier dient dan ook speciaal de Gentse Volksuniejongerenafdeling gelukgewenst waar arbeiders en studenten, schouder aan schouder, samen strijden voor de volkse ontvoogding. We citeren als voorbeeld de uitdeling van 10.000 pamfletten, mede door de studenten, aan de poorten van de fabrieken.

In de jongste dagen werden door de Volksuniestudenten ruim twee duizend manifesten uitgedeeld aan de verschillende kursussen met een oproep om zich bij de werking aan te sluiten. Het trefpunt is natuurlijk « Roeland », het mekka van de Gentse student.

— Het Liberaal Vlaams Studentenverbond Gent richtte op 9 november een tweedaagse uitstap in naar het Kongres van de liberale studentenvereniging te Luik. De integrale reiskosten, benevens 2 diners, werden vergoed (om toch maar volk te hebben). Wij vragen ons af waar de blauwe studenten met hun drie man en een paardekop ineens al dat geld vandaan halen. Of is er misschien een beetje plafonneersel van het beruchte « plafond » van Liebaert in hun schoot gevallen?

— Moeten we nog spreken over de seniele « Gé Catholique »? Deze typische voortzetters van het ultra-reaktionaire « Gand Français » krijgen het hard te verduren. Na de « tokkenroof » door het K. V.H.V., zijn de tokken praktisch van de aardbol verdwenen. Benevens de protestbrief aan het K.V.H.V., hebben de Gé's ook de Gentse Politie onder de arm genomen om de verdwenen tokken te « recupereren ». De iever van de Gentse flikken kenend (cfr. de zaak Brussel), mogen de leiders van het K.V.H.V. wel hun testament maken. Of zullen de flikken intussen wijzer geworden zijn en de tokken in de « doofpot » steken? Student X

ANTWERPEN

ERASMUS GENOOTSCHAP
donderdag 28 november - 20 u. 30
Theodor Soucek over « Europa »
Rubenshof, Groenplein 8

ANTWERPEN

VOLKSUNIEJONGEREN
op sekretariaat « Volksunie »
Karel Rogierstraat 5
Wim Jorissen over « Federalisme »
vrijdag 22 november - 20 u. 30

LIER

Langs deze weg nodigt de Vlaamse Kring U uit aanwezig te zijn op het PROVINCIAAL ZANGFEEST dat in samenwerking met het A.N.Z. plaats vindt op zaterdag 16 november 1957, te 20 uur, in de zaal « Vredeberg », Vredebergstraat te Lier.

Werken hier aan mede:

Pater DE LAERE O. P.
Renaat VEREMANS, dirigent
Lode DIELENS, dirigent
Remi VAN DUYN, voordrachtkunstenaar
Rene DILLEN, zang
St PIETERSKOOR van BERLAAR.

Kaarten tegen 25 en 20 Fr. zijn te bekomen bij de ingang.

MORTSEL

GROTE VOORLICHTINGSVERGADERING
op dinsdag 19 november 20 uur
Zaal « Ardeense Jager », Gemeenteplein 8
Sprekers: Reimond Mattheysens
Frans Van der Elst
Wim Jorissen

ANTWERPEN

KADERDAG VOLKSUNIEJONGEREN
Definitieve datum: zondag 29 december.

DEURNE—ANTWERPEN

Vorig jaar een meevaller
Dit jaar een reuzesukses

II VOLKSUNIEBAL
ingericht door Volksunie-Deurne
op zaterdag 16 november 1957

Zaal « Concordia »
Turnhoutsebaan 28, Deurne

Uitstekend Vlaams orkest
Feestleider: Rik Baeckelmans

Aanvang 20 uur

VILVOORDE

Zondag 24 november om 10 uur
Vergaderlokaal van de herberg

« BIJ BUISKE »

Ridderstraat, 31 (eerste straat gelegen rechts voorbij de verkeerslichten van de Leuvense straat, richting Mechelen).

Sprekers: Meester Frans van der Elst
Drs Wim Jorissen

Inlichtingen te Vilvoorde bij:
De Mesmaeker, Vlierkensstraat 145

Houpe, Lode Sobrystraat 28.
Vandamme, Kleinsteestraat 77.

POSE

Prof. Brachin, hoogleraar aan de Sorbonne te Parijs, heeft te Gent in het Nederlands een lezing gehouden over de Franse letteren gezien in een Vlaams-Hollandse spiegel. Tot daar uitstekend en al onze achting voor Prof. Brachin, een van de weinige Fransen die zich beijveren om een juist inzicht te krijgen in een vreemde kultuur.

Potsierlijk is echter de pose van vele Vlaamse schrijvers die zich in zijn door hem ingesteld onderzoek roemen op de uitsluitende of hoofdzakelijke invloed van Frankrijk die zij ondergaan hebben. Dat dit vooral linkse schrijvelaars van de vijfde rang waren zal niemand verwonderen. De schrijvers die andere kulturen als de Franse vermeldden waren niet zo talrijk in Vlaanderen in tegenstelling met Nederland. Het waren hoofdzakelijk rechtsen. Die haast uitsluitende bekendheid met de Franse letteren van onze linkse Vlaamse naïpers is een bewijs te meer voor de achterlijkheid van Vlaanderen. Zij kennen alleen maar Frans en kopen alleen maar de boeken die voor de hand liggen en die ze verstaan. De Engelse, Duitse, Russische, Skandinaafse en andere kulturen blijven hen vreemd hoewel ieder objektief beoordelaar weet dat uit die andere kulturen vaak heel wat meer te halen is. Typisch ook dat veruit de meeste van die schrijvers de interessantste Franse figuur, Pascal, niet lezen. Potsierlijk is het dat al deze sukkelaars menen dat ze nu de « kultuur » beheersen. Hun geestelijke gezichtseinder reikt niet verder dan tot aan de Middellandse Zee!

